

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului Padureanu Svetlana și avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Zapescu Ștefan, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Padureanu Svetlana XXXX,

Zapescu Ștefan XXXXXX,

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.01.2020– 08.12.2020;

Instanța de apel: 11.01.2021 – 18.05.2021;

Instanța de recurs: 19.07.2021 – 01.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2020, Padureanu Svetlana a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnată în baza acestei legi, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 000 (o mie) unități convenționale, ceea ce constituie 50 000 (cinci zeci mii) lei și Zapescu Ștefan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnat în baza acestei legi, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 000 (o mie) unități convenționale, ceea ce constituie 50 000 (cinci zeci mii) lei.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan în beneficiul părții vătămate Tărița Mihail prejudiciul material în mărime de 1 120 (una mie una sută douăzeci) lei și prejudiciul moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că Padureanu Svetlana, la 22.04.2019, aproximativ la orele 19:45, de comun acord cu Zapescu Ștefan, în timp ce se aflau în curtea casei de locuit ce-i aparține, amplasată în mun. Chișinău, xxxxx, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, manifestând cinism și obrăznicie deosebită față de societate și regulilor de conduită, au iscat o altercație cu cet. Tărița Mihail, ulterior l-a agresat aplicându-i o lovitură cu palma peste față, iar Zapescu Ștefan i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea feței și a corpului, cauzându-i astfel ultimului, conform raportului de constatare nr. 201902P1242 din 23 aprilie 2019, leziuni corporale sub formă de: edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul feței, echimoză cu edem al țesuturilor moi la nivelul buzei superioare, leziuni corporale ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Padureanu Svetlana a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal după semnele calificative- huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două persoane.

Cu referire la inculpatul Zapescu Ștefan, prima instanță a constatat că acesta, la 22.04.2019, aproximativ la orele 19:45, de comun acord cu Padureanu Svetlana, în timp ce se aflau în curtea casei de locuit ce-i aparține, amplasată în mun. Chișinău, xxxxx7, din intenții huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, Padureanu Svetlana a iscat o altercație cu cet. Tărița Mihail, ulterior l-a agresat pe cet. Tărița Mihail, aplicându-i o lovitură cu palma peste față, ca urmare cet. Zapescu Ștefan a aplicat mai multe lovituri cet. Tărița Mihail în regiunea feței și a corpului, cauzându-i lui Tărița Mihail, conform raportului de constatare nr.201902P1242 din 23 aprilie 2019: edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul feței, 5 echimoză cu edem al țesuturilor moi la nivelul buzei superioare, leziuni corporale ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, acțiunile lui Zapescu Ștefan au fost calificate de prima instanță ca huligansim, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea

publică, săvârșite de două sau mai multe persoane, și încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatei Padureanu Svetlana, a declarat apel în care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, din motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să se dispună achitarea inculpatei Padureanu Svetlana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal conform prevederilor art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală - fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii;

- avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Zapescu Ștefan, prin care solicită admiterea apelului, casarea totală a sentințe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zapescu Ștefan să fie achitat pe motiv că, acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Burlacu Silviu în interesele inculpatei Padureanu Svetlana a invocat că instanța de judecată nu a stabilit în nici o formă circumstanțele de facto care au avut loc, gradul de vinovăție a persoanelor, în mare rezumându-se la reproducerea probelor prezentate de partea acuzării în rechizitoriu, și nu a apreciat la justa valoare probele și versiunea înaintată de partea apărării.

Totodată, se invocă că deși prima instanță a reținut Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, nr. 4 din 19 iunie 2006, precum și alegerile aferent termenului „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” și „Obrăzniciei deosebite”, instanța a trecut cu vederea circumstanțele reale care au avut loc de fapt, potrivit cărora conflictul s-a iscat, a evaluat și s-a aplanat în interiorul locuinței inculpaților, careva acțiuni huliganice în public care ar leza/atenta la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ nu ar fi avut loc.

La fel, în cererea de apel se indică, că examinând probele pertinente constată că conflictul iscat s-a escaladat în domiciliu, iar partea vătămată după conflict a ieșit afară pentru a chema ajutor, astfel careva acțiuni huliganice în public nu ar fi avut loc. Astfel, constată că instanța a admis, fără careva critică și evaluare versiunea subiectivă și părtinitoare a părții vătămate care a comunicat că: *„în cameră erau prezenți dl Zapescu Ștefan, dna Svetlana, era o doamnă necunoscută, în total erau 5 persoane și un băiat a fost*

lovit, bătut. A fost lovit de d-na Svetlana în partea stângă a feței. Zapescu Ștefan l-a lovit în regiunea nasului, însă nu s-a oprit, ci a continuat să-l lovească cu pumnul și cu piciorul până la dat afară din casă. Chiar și atunci când a ieșit din casă, Zapescu Ștefan nu s-a oprit, continua să-l lovească". Inculpatul Zapescu Ștefan în cadrul ședinței a comunicat că i-a aplicat părții vătămate 2 lovituri cu pumnul în față, după aceasta l-a scos afară, adică în ogradă. Prin urmare, nu sunt certe care au fost circumstanțele care au determinat instanța să catalogheze acțiunea de aplicare a unei singure lovituri din partea stângă, de către o doamnă în interiorul domiciliului ei, ca acțiuni huliganice comise în spațiu public cu o obrăznicie deosebită.

Un alt aspect criticat de apărare este faptul că partea vătămată a înaintat și acțiune civilă deja în cadrul cercetării judecătorești prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 2 302 lei și prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei. Apărătorul indică că, din conținutul cererii de chemare în judecată și pretinselor probe anexate se constată faptul că se solicită încasarea prejudiciului pentru deteriorarea acumulatorului electric de la burghiul de model MAKITA DF330D care a fost deteriorat și care costă conform înscrisurilor prezentate 1182 lei, însă în solicitarea sa partea vătămată solicită încasarea prejudiciului material în sumă de 2 302 lei, fără a specifica faptul cauzării prejudiciului material - este deteriorarea acumulatorului de la burghiul electric la care ultimul face referire în acțiunea civilă sau prejudiciul cauzat sănătății sale. La cererea de chemare în judecată au fost prezentate careva înscrisuri prezentate ca „probe,, care constau din două fotografii a unui burghiu electric și un extras de pe site-ul ALTOSAN SRL cu imaginea unui acumulator și indicarea prețului acestuia de 1 182 lei. Apărătorul a menționat că fotografiile prezentate nu sunt certificate corespunzător și nu pot fi admise ca probe în vederea cerințelor invocate, însă ipotetic dacă se admite că acestea ar fi certificate corespunzător urmează de menționat faptul, că din imaginile prezentate și în lipsa altor acte confirmative nu este probat faptul că partea vătămată este proprietarul acestui burghiu electric, fiind lipsă certificatul/pașaportul tehnic a acestui instrument, nu este prezent un careva certificat/talon de garanție și lipsește și cecul/bon de plată/factură de achitare pentru acest burghiu electric.

În cererea de apel s-a menționat că s-a solicitat încasarea prejudiciului pentru acumulator electric care este diferit la preț de cel prezentat ca pretinsă probă și cerința din acțiunea civilă și nu este cunoscut faptul când a fost procurat acest acumulator electric, cât timp a fost utilizat și care este procentul de uzare a acestuia. Din aceste considerente avocatul inculpatului a susținut că această cerință urma a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În ce privește prejudiciul moral solicitat în sumă de 10 000 lei, avocatul a invocat că, în viziunea apărării, acesta este declarativ, or în susținerea acestuia partea vătămată nu a prezentat nici o probă, nu s-a expus asupra suferințelor psihice care au fost suferite și nici fiind audiat nu a declarat că a avut sau că s-a adresat la un careva medic psihiatru pentru consultanță/conciliere/tratament în urma acțiunilor ilegale care sunt invocate. Din aceste considerente acțiunea civilă aferent încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial doar în valoare de 5 000 lei. Avocatul Burlacu Silviu a considerat important de a fi menționat că, deși instanța la examinarea probelor acuzării nu a reținut totalitatea pretențiilor, adică a pus la dubii credibilitatea părții vătămate, totodată a admis fără echivoc/integral circumstanțele prezentate de partea vătămată. Mai mult, instanța a trecut sub tăcere probele în favoare nevinovăției inculpatei Padureanu Svetlana și anume: - martorul acuzării Guzeeva Fatima, care fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești a declarat că este nora lui Padureanu Svetlana și a fost prezentă la fața locului și cunoaște careva circumstanțe ale cazului dat, dar momentul aplicării loviturilor nu a fost văzut. La fel, ultima a declarat că ea a chemat salvarea, iar nepoata sa Sofia Padureanu a chemat poliția. Padureanu Svetlana nu putea aplica careva lovituri după cum invocă partea vătămată, or aceasta la acel moment se afla cu mâna bandajată; procesul-verbal de confruntare efectuat între bănuitul Zapescu Ștefan și partea vătămată Tărîța Mihail, în care bănuitul recunoaște că l-a lovit pe Tărîța Mihail din motivul că ultimul a lovit-o pe mătușa sa. La fel, în acest proces verbal de confruntare Zapescu declară că Padureanu Svetlana nu a lovit partea vătămată, raportul de constatare medico-legală nr. 201902PJ2-42 din 23.04.2019, prin care s-a constatat că în rezultatul aplicării loviturilor lui Tărîța Mihail, acestuia i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul feței, echimoză cu edem al țesuturilor moi la nivelul buzei superioare, leziuni corporale ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, apelantul a menționat faptul că în speță lipsește un raport de expertiză ce ar confirma prezența anumitor leziuni la partea vătămată Tărîța Mihail, după cum prevede art. 97 Cod de procedură penală. Astfel, instanța nicicum nu a evaluat și apreciat probele citate supra.

În cererea de apel depusă, avocatul Burlacu Silviu a susținut că instanța nicicum nu a apreciat și evaluat, și nici nu a amintit în textul sentinței criticate declarațiile inculpatei Padureanu Svetlana. La fel, nu au fost și nu sunt prezente probe ce ar confirma acuzarea adusă lui Padureanu Svetlana conform învinuirii aduse. Mai mult ca atât, unele aspecte și noțiuni prevăzute de legiuitor în cazul dat nu se regăsesc în acțiunile lui Padureanu

Svetlana. În acest sens, cet. Padureanu Svetlana a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2), lit.b) Cod penal cu indicii calificativi după cum urmează: de comun acord cu Zapescu Ștefan, fapt ce nu corespunde de realității, or în cadrul cercetării judecătorești însuși partea vătămată a declarat că conflictul a apărut între el și inculpată și Zapescu Ștefan nu se afla în conflict la acel moment; fără careva motive, fapt ce nu corespunde de realității, or motivul conflictului este schimbarea prin mărirea prețului pentru serviciile ce urmau a fi prestate de partea vătămată; încălcând grosolan ordinea publică. în cazul dat urmează de menționat, că neînțelegerea/cearta între Padureanu Svetlana și partea vătămată a avut loc în interiorul casei. în aceste sens, ordinea publică nu putea fi deranjată/încălcată de Padureanu Svetlana; manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, neînțelegerea/cearta între Padureanu Svetlana și partea vătămată a avut loc în interiorul casei și societatea nu a avut de suferit din cauza lipsei de respect după cum este invocat de acuzare; din intenții huliganice – nu pot fi prezente intențiile huliganice din partea lui Padureanu Svetlana în coraport cu cele întâmplate în interiorul casei sale cu partea vătămată; exprimându-se cu cuvinte necenzurate, Padureanu Svetlana a declarat în cadrul cercetării judecătorești că a discutat cu voce ridicată, dar nu a înjurat careva cuvinte în adresa părții vătămate; manifestând cinism și obraznicie față de societate și regulilor de conduită, atât la etapa urmăririi penale, cât și la etapa cercetării judecătorești nu a fost constatată manifestarea cinismului și obrazniciei față de societate și regulilor de conduită în acțiunile lui Padureanu Svetlana.

În circumstanțele expuse în cererea de apel, avocatul Burlacu Silviu menționează că Padureanu Svetlana urmează a fi achitată de învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, or în acțiunile acesteia nu se întrunesc elementele infracțiunii imputate.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Suduc Marian în interesele inculpatului Zapescu Ștefan a invocat că învinuirea înaintată cet. Zapescu Ștefan și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate.

Mai menționează că cererea de apel că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă obiectivă și pertinentă care ar confirma cu certitudine că acțiunile lui Zapescu Ștefan întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii încriminate, și nici un martor a acuzării de stat audiat în cadrul

cercetării judecătorești în instanța de judecată, mai mult ca atât, nici alte probe obiective nu au indicat că infracțiunea a fost comisă de Zapescu Ștefan.

Totodată, în opinia părții apărării, este cât se poate de evident că acțiunile inculpatului Zapescu Ștefan au fost condiționate de acțiunile neglijente ale părții vătămate Tărîță Mihail, care aflându-se în casa de locuit a inculpaților a strigat și a îmbrâncit-o pe mătușa sa care este în etate și cu mâna în ghips, ultima căzând jos, încercând să curme acțiunile ilegale și deci nu a avut ca principal obiect de atentare la ordinea publică, dar având ca scop responsabilizarea victimei. Mai mult ca atât, susține avocatul că însăși partea vătămată Tărîță Mihail a provocat conflictul, astfel el aflându-se în casa de locuit a inculpaților a înjurat-o și a îmbrâncit-o pe inculpata Padureanu Svetlana care era cu mâna în ghips și ultima a căzut jos, fapt confirmat prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Avocatul Suduc Marian menționează că fapta inculpatului Zapescu Ștefan, care l-a împins pe partea vătămată, pentru a-i curma acțiunile sale ilegale asupra mătușii sale Padureanu Svetlana, nu conțin elementele laturei obiective ale infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal. Mai mult ca atât, Zapescu Ștefan nu a încălcat grosolan ordinea publică cu o obrăznicie deosebită, deoarece conflictul cu partea vătămată Tărîță Mihail a avut loc într-un foarte scurt timp, altercația a avut loc în casa de locuit a inculpaților în prezența doar a persoanelor implicate în conflict, dar nu în loc public, în urma unor relații ostile provocate de însăși partea vătămată, fapt confirmat de învinuiți, martorii oculari și însăși partea vătămată și în atare situație nici de cum nu putea fi încălcată ordinea publică.

Astfel, apelantul a indicat că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Zapescu Ștefan în comiterea infracțiunii imputate, deoarece acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii înscrise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Suduc Marian în interesele inculpatului Zapescu Ștefan și apelul avocatului Burlacu Silviu în interesele inculpatei Padureanu Svetlana, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2020 și menținută această sentință fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan au săvârșit infracțiunea imputată lor. Aceste

împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, acțiunile lui Zapescu Ștefan au fost calificate ca huligansim, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, săvârșite de două sau mai multe persoane, și încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și acțiunile lui Padureanu Svetlana au fost calificate ca huligansim, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două persoane, și încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Deși inculpații Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan vina n-au recunoscut-o, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lor în comiterea infracțiunii imputate. În sensul dat, în decizie se invocă că prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Tăriță Mihail date în instanța de fond (f.d. 184-186, Vol. I), declarațiile martorului Guzieva Fatima în ședința instanței de fond (f.d. 187, Vol. I), declarațiile martorului Tăriță Corina în ședința instanței de fond (f.d. 188-189, Vol. I), procesul de confruntare efectuat între Zapescu Ștefan și Tăriță Mihai (f.d. 8-10, vol. II), raportul de constatare medico-legală nr. 201902P1242 din 23.04.2019 (f.d. 4-4verso, Vol. I), declarațiile inculpatului Zapescu Ștefan (f.d. 191-192, Vol. I), declarațiile inculpatei Padureanu Svetlana (f.d. 190, Vol.I).

Totodată, în decizie s-a menționat că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, au fost examinate următoarele probe: declarațiile inculpatei Padureanu Svetlana date în ședința de judecată în instanța de apel, declarațiile părții vătămate Tăriță Mihail depuse în ședința de judecată în instanța de apel; declarațiile inculpatei Padureanu Svetlana depuse în instanța de judecată (f.d. 90, Vol. II), declarațiile inculpatului Zapescu Ștefan depuse în instanța de judecată (f.d. 191, Vol. II), declarațiile părții vătămate Tăriță Mihail depuse în instanța de judecată (f.d. 184- 186, Vol. II), declarațiile martorului Gusieva Fatima (f.d. 3, 187, Vol. II), declarațiile martorului Tăriță Corina (f.d. 188, Vol. II), procesul-verbal de sesizare a săvârșirii infracțiunii depus de Tăriță Pavel (f.d. 219, Vol. I), procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Zapescu din 29.04.2019 (f.d. 222, Vol. I), procesul-verbal de ridicare de la Tăriță Mihail a mai multor acte printre care

și 3 bonuri de plată (f.d. 234, Vol. I), procesul-verbal de examinare a actelor ridicate de la Tărîță Mihail (f.d. 236, Vol. I), raportul de constatare nr. 201902P1242 din 23.04.2019 prin care la victima Tărîță Mihail au fost depistate mai multe leziuni corporale (f.d. 4, Vol. II), procesul-verbal de confruntare dintre Zapescu Ștefan și Tărîță Mihail (f.d. 8, 10, Vol. II), procesul-verbal de informare despre finisarea urmăririi penale (f.d. 106-109, Vol. II), acțiunea civilă depusă de către Tărîță Mihail prin care pretinde atât prejudiciul moral cât și material (f.d. 154- 151, Vol. II).

Analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și că acțiunile inculpaților au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma articolului sus-enunțat, adică inculpatul Zapescu Ștefan a săvârșit huliganismul, după semnele calificative „acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, săvârșite de două sau mai multe persoane” și inculpata Padureanu Svetlana a săvârșit huliganismul, după semnele calificative „acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două persoane”.

Cu referire la solicitările invocate de partea apărării, precum că prima instanță urma a achita inculpații de comiterea infracțiunii prevăzute art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a indicat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpaților.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelanților, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, luând în considerație că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de huliganism.

În acest context, instanța de apel a remarcat, că infracțiunea de huliganism se caracterizează prin intenție directă prin care făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică aplicând violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Astfel, din textul legii, instanța de apel a mai reținut, că prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a notat că huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Subsecvent, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

În același timp, instanța de apel a menționat că acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, însă nu neapărat într-un loc public. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot desfășura și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

La fel, instanța de apel a considerat relevant că comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Astfel, instanța de apel a reținut că în speță caracterul public al acțiunilor inculpaților rezultă cert atât din locul propriu-zis al desfășurării conflictului – „... aflându-se în curtea casei de locuit din str-la xxxxxx, mun. Chișinău...”, cât și în prezența mai multor persoane (5 persoane), astfel acțiunile violente fiind comise într-o ipoteză cu implicații publice.

În contextul celor relevate, instanța de apel a apreciat critic alegațiile

părții apărării invocate în cererea de apel, precum că nu au fost întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, or în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că prin fapta infracțională comisă a fost adusă atingere atât relațiilor sociale cu privire la ordinea publică apărate împotriva infracțiunii de huliganism, cât și relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea persoanei, or anume inculpații Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan, de comun acord aflându-se în curtea casei de locuit ce le aparține, amplasată în mun. Chișinău, xxxxx7 au iscat o altercație cu cet. Tărîță Mihail.

Totodată, la aspectul faptei infracționale ce constituie unul din elementele obligatorii a laturii obiective, colegiul a reținut în acțiunile inculpatului încălcarea grosolană a ordinii publice, or, „*Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan... în timp ce se aflau în curtea casei de locuit ce-i aparține...fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, manifestând cinism și obrăznicie deosebită față de societate și regulilor de conduită, au iscat o altercație cu cet. Tărîță Mihail...*”, astfel a comis o faptă în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în acțiuni de ceartă, acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor, aplicarea violenței asupra persoanei, or, Padureanu Svetlana a agresat partea vătămată aplicându-i o lovitură cu palma peste față, iar Zapescu Ștefan i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea feței și a corpului.

Prin urmare, în speța examinată, instanța de apel a reținut totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică fapta prejudiciabilă săvârșită de către Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan drept infracțiunea de huliganism, or din faptele constatate și descrise, instanța de apel a concluzionat că inculpații fiind în loc public, prin acțiunile sale, fără nici un motiv, din intenții huliganice au încălcat grosolan ordinea publică, acționând cu obrăznicie deosebită, care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate manifestată prin acțiunile intenționate ale inculpatului ce atentează în mod cert la regulile sociale și morale de conviețuire.

Astfel, instanța de apel a respins ca neplauzibile alegațiile părților apelante cu referire la faptul, că în acțiunile inculpaților nu se conturează acțiunile caracteristice infracțiunii de huliganism și a reiterat în acest sens că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate se probează prin declarațiile părții vătămate Tărîță Mihail (f.d. 184-186, Vol. I) date în ședința instanței de fond, care a declarat că la data de 22.04.2019 s-a deplasat pe adresa str-la xxxxx, mun. Chișinău, pentru a efectua o lucrare, în camera din locuință, în care se afla partea vătămată, Zapescu Ștefan, dna. Svetlana, mai

era o doamnă necunoscută și încă o persoană necunoscută, în total 5 persoane și încă un băiat, în continuare acesta a fost lovit de către dna. Svetlana în partea stângă a feței, iar de către Zapescu Ștefan în regiunea nasului, și care, fără să se oprească, l-a lovit cu pumnul și cu piciorul în mod criminal până l-a scos afara din locuință, unde continua să îl lovească, totodată, Padureanu Svetlana striga cu cuvinte necenzurate. Faptul aplicării loviturilor față de partea vătămată se reconfirmă prin raportul de constatare medico-legală nr.201902P1242 din 23.04.2019, prin care s-a constatat că în rezultatul aplicării loviturilor lui Tăriță Mihail, i-au fost cauzate leziuni corporale ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 4-4 verso). În acest sens, însăși inculpatul Zapescu Ștefan a declarat în ședința instanței de fond, că i-a aplicat părții vătămate 2 lovituri cu pumnul în față, după care l-a scos afară, în ogradă (f.d. 191).

Prin urmare, instanța de apel nu a putut admite și reține argumentele invocate în apeluri precum că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiuni prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiate versiunile inculpaților precum că nu au săvârșit actul de huliganism, totodată declarațiile inculpaților le-a apreciat critic, considerându-le drept o metodă de apărare, în scopul de a se eschiva de răspundere, deoarece ele sunt combătute prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată și verificate în ședința instanței de apel, pe care Colegiul penal le-a apreciat după intima convingere.

Din cele menționate supra, instanța de apel a constatat cu certitudine atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea inculpaților Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan la răspundere penală, or în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, instanța de apel a menționat că, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile articolelor 7, 61, 75-78 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi

infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Colegiul consideră că instanța de fond incorect a constatat că în privința inculpatului este oportun de aplicat o pedeapsă privativă de libertate.

Instanța de apel a statuat că instanța de judecată, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, a ținut cont că inculpații Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan au comis o infracțiune care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, personalitatea inculpaților, care la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, nu sunt angajați în câmpul muncii, nu au persoane la întreținere. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal nu s-au reținut circumstanțe atenuante în privința ambilor inculpați, iar în conformitate cu art. 77 Cod penal careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, prin urmare pedeapsa numită inculpaților a fost una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv din oficiu, instanța de apel a considerat că lipsește.

Instanța de apel a constatat că partea vătămată a înaintat acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea de la inculpații Zăpescu Ștefan și Padureanu Svetlana în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei precum și a pagubei materiale în mărime de 2302 lei (f.d. 157, vol. II).

Făcând trimitere la prevederile articolelor 219 alin. (1)-(4), art. 220 alin. (1)-(2), Cod de procedură penală, art. 1998 alin. (1), art. 2023 Cod Civil instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a admis parțial solicitarea formulată de încasarea a pagubei materiale, ori potrivit art. 321 alin. (1) Cod Civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1 000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. Astfel, oferta de preț anexată la acțiunea civilă, instanța de apel, prin prisma

art. 321 Cod Civil, precum și a stabilirii prejudiciului cauzat de către inculpați prin vinovăție sub formă de intenție, a reținut-o drept una admisibilă și concludentă, în acest sens respingând argumentele părții apărării privind netemeinicia înscrisurilor date.

Cu referire la paguba morală cauzată, instanța de apel a reținut prevederile art. 2036 a Codului Civil și ținând cont de gravitatea suferințelor psihice cauzate părții vătămate, a constatat că prejudiciu moral încasat în mărime de 5 000 lei este în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei, a naturii și duratei acestora.

În ceea ce privește soluționarea chestiunii cheltuielilor judiciare, instanța de apel a reținut că acest aspect a fost soluționat corect de prima instanță, această chestiune a sentinței nefiind contestată.

În acest context, instanța de apel a reținut că argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, sunt acceptate și de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei contra Finlandei*). Astfel, instanța de apel a menționat că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatei Padureanu Svetlana, prin care invocând incidența *pct. 6* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului ordinar, casarea totală a

deciziei și a sentinței contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată;

- avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Zapescu Ștefan, prin care invocând incidența *pct. 6 și 8* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului, casarea totală a sentinței și a deciziei, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Zapescu Ștefan să fie achitat.

5.1 În susținerea recursului avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatei Padureanu Svetlana, pe lângă temeiurile și motivele stipulate în cererea de apel, suplimentar invocă că:

- este greșită concluzia instanței precum că: *„... analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborăm lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și că acțiunile inculpaților au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma articolului sus-enunțat...”*;

- în textul deciziei criticate pct. 19-24 Colegiul penal al Curții de Apel a făcut o incursiune la aspectele teoretice aferente infracțiunii de huliganism, fără a se expune în ce măsură acestea sunt aplicabile speței examinate;

- la pct. 25 a deciziei criticate, Colegiul, fără a aprecia criticile apărării, fără a ține cont de circumstanțele obiective a cazului (*altercația a avut loc în domiciliu, după care partea vătămată a ieșit în ogradă după ajutor*) a reprodus orb alegațiile apărării apreciind arbitrar, precum că conflictul ar fi avut loc în curtea casei, deși aceasta contravine fabulei și declarațiilor atât a martorilor, cât și a părții vătămate;

- instanța, la pct. 26 a deciziei, și-a redus abilitățile de evaluare la *„...aprecierea critică...”* a alegațiilor apărării aferent lipsei elementelor infracțiunii incriminate, arbitrat a declarat precum că fapta inculpaților întrunește elementele infracțiunii incriminate, fără a prezenta careva argumente și fără a se expune de ce argumentele apărării nu sunt elocvente și concludente;

- greșit a fost stabilit locul comiterii infracțiunii, deoarece prin declarațiile martorilor și a părții vătămate se probează ferm că altercația a avut loc în interiorul casei, iar în curte deja a avut loc doar injurii și reglări verbale de conturi.

- la pct. 30 a deciziei criticate se indică *„Colegiul penal consideră neîntemeiate versiunile inculpaților precum că nu au săvârșit actul de huliganism, totodată declarațiile inculpaților urmează a fi apreciate critic, considerându-le drept o metodă de apărare, în scopul de a se eschiva de răspundere, deoarece ele sunt combătute prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată și verificate în*

ședința instanței de apel, pe care Colegiul penal le-a apreciat după intima convingere....,” situație incertă, or colegiul, deși menționează că „deoarece ele sunt combătute prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată”, fără a indica care sunt acestea și ce anume aceste pretinse probe probează. Apărarea nu a negat existența conflictului, a insistat doar aferent faptului că inculpata Padureanu Svetlana nu i-a aplicat lovitură pretinsei părți vătămate, aflându-se la ea în domiciliu, adică nu într-un spațiu public după cum pretinde acuzarea. Interesant este faptul că nici pretinsa parte vătămată nu indică despre conflict că ar fi avut loc într-un spațiu public, iar în numărul de persoane (cinci persoane) care chipurile ar fi asistat acuzarea intenționat, pentru a impresiona instanța a inclus partea vătămată și doi inculpați. Prin calcule simple matematice, concluzionăm că în afară de participanții la conflict în domiciliul doamnei Pădureanu Svetlana se aflau încă două persoane, ceea ce nu poate fi asimilat unui „loc public”;

- reieșind din prevederile articolelor 8, 100, 101 Cod de procedură penală, în cazul dat lipsesc careva probe în vederea confirmării acuzării aduse și dubii în probarea învinuirii „sunt la cel mai înalt nivel”;

- reieșind din prevederile art. 27, 93, 95, 97, 101 Cod de procedură penală, probele administrate nu confirmă vinovăția lui Padureanu Svetlana, lipsește raportul de expertiză ce ar confirma prezența anumitor leziuni în vederea stabilirii vinovăției;

- numai prin adoptarea unei hotărâri motivate poate exista un control public al administrării justiției, iar decizia nemotivată generează violarea art. 6 alin. (1) al Convenției;

- examinarea apelului a avut loc în lipsa inculpatului Zapescu Ștefan, ceea ce generează încălcarea art.6 CEDO;

- la materialele cauzei penale nu există careva probe din care sa rezulte voința expresă a inculpatului Zapescu Ștefan de a renunța la dreptul său la apărare. La fel, nu există un dosar de căutare privitor la Zapescu Ștefan. Dintre multitudinea drepturilor ce le are omul un loc important îl are dreptul bănuیتului, învinuitului, inculpatului și condamnatului la apărare. Acestui principiu i se atribuie un loc aparte în sistemul principiilor unui stat democratic. Înfrățuirea dreptului la apărare e nu numai o manifestare a democratismului, dar și o condiție necesară pentru realizarea eficientă a justiției. Respectarea garanțiilor procesuale a învinuitului în procesul penal în care lipsesc contradicțiile între interesele legale a persoanei și cele ale statului asigură supremația legii și dreptății în procesul înfrățuirii justiției. Dreptul la apărare cuprinde totalitatea drepturilor și regulilor procedurale ce pot fi folosite de o persoană pentru materializarea apărării împotriva învinuirilor și acuzațiilor ce i se aduc, pentru apărarea drepturilor sale,

precum și posibilitatea de a-și valorifica cererile sau de a dovedi netemeinicia pretențiilor adversarului;

- în lumina Codului de Procedură Penală, doar descoperirea unui viciu fundamental în cadrul procedurii penale, constituie temei pentru aplicarea căilor extraordinare de redeschidere a procedurilor penale finalizate, atât la etapa de urmărire penală, cât și la etapa judiciară. S-a invocat, totodată existența în deciziile criticate a viciilor fundamentale, ori prin rămânerea valabile, ar putea fi încălcate esențial drepturile și libertățile garantate de CEDO, de Constituția Republicii Moldova și de Codul de procedură penală, adică dreptul la un proces echitabil;

- motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei diferite spre soluționare. Astfel, recurentul a insistat aferent faptului că în actele criticate nu există careva concluzii formulate în privința cauzei diferite spre soluționare;

- Colegiul penal al Curții de Apel s-a rezumat doar la examinarea modalității de examinare a probelor de către instanța de fond și nu a purces la examinarea în esență a celor invocate de apelant, nu e examinat careva probe anexate și prezentate de acesta, astfel nu s-a expus niciun motiv al motivelor invocate în apel;

- neexpunerea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (Hotărârea Plenului CSJ a RM din J2. J2.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 14.7.);

- rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate în cererea de apel depusă de subsemnat, neglijându-le; nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate de apelant;

- împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției, contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apelul declarat, și că recursul ordinar este întemeiat.

5.2 În motivarea recursului înaintat, avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Zapescu Ștefan a invocat că:

- învinuirea înaintată cet. Zapescu Ștefan și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată de fond și de apel au fost apreciate în mod eronat, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate;

- instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art. 8 Cod de procedură penală, iar la caz, nu a fost prezentat un ansamblu de probe concludente, pertinente și veridice care ar demonstra că Zapescu Ștefan a săvârșit huliganismul agravat, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, săvârșite de două sau mai multe persoane;

- acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă obiectivă și pertinentă care ar confirma cu certitudine că acțiunile lui Zapescu Ștefan întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii încriminate. Nici un martor a acuzării de stat audiat în cadrul cercetării judecătorești în instanța de judecată, mai mult ca atât nici alte probe obiective, nu au indicat că infracțiunea a fost comisă de Zapescu Ștefan;

- pentru a fi în prezența elementelor constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute de huliganism este necesar ca acțiunile învinuitului să fie însoțite prin conținutul lor printr-o deosebită obraznicie, acțiuni huliganice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de badjocoră față de personalitate, încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, însoțite de neglijență demonstrativă față de normele morale, înjosirea onoarei și demnității personalității, neobrăzare, batjocoră față de bolnavi sau de persoanele în etate, însă în cadrul urmăririi penale nu a fost administrată nici o probă obiectivă care ar confirma aceste circumstanțe;

- în acțiunile inculpatului Zapescu Ștefan nu sunt prezente elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 287 al. (2) lit. b) Cod penal, așa cum această componență de infracțiune presupune încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate și este cât se poate de evident că acțiunile inculpatului Zapescu Ștefan au fost condiționate de acțiunile neglijente ale părții vătămate Tărîță Mihail, care a și provocat conflictul, fapt confirmat prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești;

- fapta inculpatului Zapescu Ștefan care l-a împins pe partea vătămată, pentru a-i curma acțiunile sale ilegale asupra mătușii sale Pădureanu

Svetlana, nu conțin elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal;

- Zapescu Ștefan nu a încălcat grosolan ordinea publică cu o obrăznicie deosebită, deoarece conflictul cu partea vătămată Tăriță Mihail a avut loc într-un timp foarte scurt, altercația a avut loc în casa de locuit a inculpaților în prezența doar a persoanelor implicate în conflict, dar nu în loc public, în urma unor relații ostile provocate de însăși partea vătămată, fapt confirmat de învinuiți, martorii oculari și însăși partea vătămată, și în atare situație nicidecum nu putea fi încălcată ordinea publică;

- instanța de fond, în sentința de condamnare a lui Zapescu Ștefan a descris componența infracțiunii de huliganism, însă nu a indicat anume prin care acțiuni inculpatul a încălcat grosolan ordinea publică, care acțiuni a lui pot fi considerate ca obrăznicie deosebită și din care considerent casa de locuit a inculpaților unde au avut loc evenimentele a fost considerat ca loc public;

- partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar dovedi vinovăția lui Zapescu Ștefan, motiv pentru care ultimul urmează a fi achitat.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, menționând că instanța de apel nu a comis erori de fapt și de drept, iar decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de

drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că în susținerea recursurilor depuse, avocații invocă incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că aceste erori de drept nominalizate de către recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul penal observă că critica primordială expusă de recurenți se bazează pe modul în care instanțele inferioare au analizat probele și au apreciat starea de fapt și încadrarea juridică a faptelor inculpaților. Și anume, recurenții invocă că nu au fost întrunite elementele infracțiunii de huliganism, de vreme ce altercația a avut loc în interiorul casei.

Cu referire la dezacordul recurenților privitor la analiza probelor și a stării de fapt apreciate de instanțele inferioare, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, Colegiul penal stabilește că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Cu referire la argumentul recurenților, precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii de huliganism, instanța de recurs menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În conformitate cu materialele, prima instanță a constatat că Zapescu Ștefan a săvârșit infracțiunea de huliganism, după semnele calificative *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, săvârșite de două sau mai multe persoane* și inculpata Padureanu Svetlana a săvârșit huliganismul, după semnele calificative *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea*

publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două persoane, care au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

Verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma opiniei recurenților, potrivit căreia lipsesc careva probe în vederea confirmării acuzării aduse, Colegiul penal constată că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații și partea vătămată Tărîță Mihail, a analizat declarațiile martorilor Guzieva Fatima și Tărîță Corina, precum și probele scrise, care au fost obiectiv apreciate, analizate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și just a stabilit vinovăția inculpaților Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan în săvârșirea infracțiunii de huliganism.

Astfel, Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, conchide că instanța de apel la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și corect a concluzionat că în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Totodată, Colegiul penal reamintește că, potrivit pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, cât și art. 131 lit. a), b) și e) Cod penal, *prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului, dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; prin orice mijloace, la care, recurgând făptuitorul, își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului...Instanțele de judecată, la examinarea cauzelor penale, ce au ca obiect infracțiunile de huliganism, vor ține cont de faptul că comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al*

infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.”

Colegiul penal remarcă că instanța de apel just a statuat că în speță, caracterul public a acțiunilor inculpaților rezultă cert atât din locul propriu-zis al desfășurării conflictului, cât și în prezența mai multor persoane, astfel acțiunile violente fiind comise într-o ipoteză cu implicații publice.

Din aceste motive, este netemeinic argumentul părții apărării, precum că *declarațiile martorilor și a părții vătămate probează ferm că altercația a avut loc în interiorul casei, iar în curte deja a avut loc doar injurii și reglări verbale de conturi*, or, însăși din declarațiile părții vătămate reiese că, în camera de locuință, unde a fost lovit de către dna. Svetlana în partea stângă a feței, iar de către Zapescu Ștefan în regiunea nasului, erau 5 persoane (Zapescu Ștefan, dna. Svetlana, o doamnă necunoscută, o persoana necunoscută și încă un baiat), ulterior fiind lovit cu pumnul și cu piciorul de Zapescu Ștefan pînă a fost scos afara din locuință, unde continua să îl lovească, totodată, Pădureanu Svetlana striga cu cuvinte necenzurate.

Concluzia avocatului Burlacu Silviu expusă în recurs, precum că *nu poate fi asimilat unui „loc public” situația când în domiciliu, în afară de participanții la conflict, se aflau încă două persoane*, este declarativă, deoarece în timpul altercației, care a avut loc în domiciliul inculpatei și a continuat în curtea casei, pe lângă inculpați mai erau 3 persoane.

Argumentele din recursul avocatului Burlacu Silviu, precum că, *„lipsește raportul de expertiză ce ar confirma prezența anumitor leziuni”*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, care nu au un careva suport și contravin probelor cercetate în cadrul procesului penal și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatei, or, instanța de apel corect a apreciat fiind veridice declarațiile părții vătămate, atunci cînd aceasta a declarat că *a fost lovit de dna Svetlana în partea stângă a feței și acestea coroborează cu raportul de constatare medico-legală nr. 201902P1242 din 23.04.2019 (f.d. 4-4verso, Vol. I), potrivit căruia la cet. Tărăță Mihail s-a constatat edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul feței, echimoză cu edem al țesuturilor moi la nivelul buzei superioare, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată*, iar din aceste considerente, anume aceste declarații ale părții vătămate întemeiat au fost reținute la baza soluției de condamnare.

Critica avocatului Suduc Marian expusă în recursul ordinar, conform căreia *acțiunile inculpatului Zapescu Ștefan au fost condiționate de acțiunile neglijente ale părții vătămate Tărăță Mihail, care a și provocat conflictul* sunt nefondate.

Instanța de recurs ordinar nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea încadrării faptei inculpatei și conținutul real al

probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Analizând argumentele expuse în recursuri, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată, faptelor comise de inculpații Zapescu Ștefan și Padureanu Svetlana li s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probe administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

Cu referire la mențiunea expusă în recursul depus în numele inculpatei Padureanu Svetlana, că *examinarea apelului a avut loc în lipsa inculpatului Zapescu Ștefan*, Colegiul penal remarcă următoarele:

Potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, prezența inculpatului este, în principiu, obligatorie la judecarea cauzei, însă este posibil, în anumite circumstanțe excepționale, de a admite ca un proces penal să se desfășoare în absența acuzatului sau a unei părți, cu condiția ca autoritățile, în pofida eforturilor lor, să fi fost incapabile să notifice persoanei interesate citația de înfățișare (*cauza Colozza contra Italiei, nr. 9024/80, par.28, 12 februarie 1985*).

Totodată, faptul că un acuzat trebuie să poată participa în mod efectiv la proceduri pentru a prezenta argumentele și dovezile sale în fața magistraților, acest drept este unul relativ și în cazul când inculpatul prin acțiunile sale de dezinteres față de participarea la procesul penal în cadrul căruia este implicat, atentează asupra drepturilor celorlalți participanți implicați, precum și scopului de îndeplinire a justiției, se atestă posibilitatea realizării cercetării judecătorești și a examinării cauzei în lipsa acestuia.

Potrivit art. 412 alin. (5) și 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1, iar neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei.

Colegiul penal observă că la materialele cauzei există dovada citării legale a inculpatului Zapescu Ștefan (f.d. 7-8, 17 Vol. III), iar potrivit telefonogramei efectuate de greșierul Curții de Apel Chișinău la 12 martie 2021, ora 11:00, Zapescu Ștefan a fost informat despre examinarea cauzei penale și necesitatea prezenței sale la ședința de judecată din 18.05.2021, ora 09:30 (f.d. 14, Vol. III). La acest capitol, instanța de recurs ordinar consideră

întemeiată soluția instanței de apel privind posibilitatea examinării cauzei penale în lipsa inculpatului Zapescu Ștefan și neîntemeiate criticile recurentului expuse în acest sens.

Astfel, se constată că, în cazul dedus judecății, nu a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, de vreme ce există dovada citării legale a inculpatului Zapescu Ștefan, fiindu-i respectat dreptul la apărare.

Totodată, față de lucrul judecat, Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților Padureanu Svetlana și Zapescu Ștefan, astfel că hotărârea atacată a fost în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți în recursurile ordinare, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală, întemeiată și motivată corect, iar recursurile declarate sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului Padureanu Svetlana și avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Zapescu Ștefan, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 decembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Padureanu Svetlana XXXX și Zapescu Ștefan XXXXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **27 ianuarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie